

че ще употребявамъ това Писаніе както сватая книга, и ще речемъ на сестра ми Бленкя: да прави и така така.

М. Така имендуваме, сыне мой, и церквята: сватое мѣсто: то є домъ на Бога, гдѣто отиваме за да се учиме за него, да мѣ са молиме и да го славословиме. Церквата различава многѣ отъ сичките други домове: въ тѣхъ человекыте пдатъ и піатъ, спаватъ, и работатъ, и кѣпдватъ, и продаватъ, а въ доматъ на Бога грѣхота є да направиме така. Не треба да играеме, нито да са смѣеме, нито да са разговараме тамъ както въ нѣкомъ пивницѣ: и да са смѣлиме че нш гледа Богъ, и че сме въ доматъ мѣ. Церквата є сватое мѣсто.

Така ни заповѣда Богъ да помниме Недѣлшатъ день, и да го имаме за сватый день. Тоя день є на Бога, въ който ни зарачи: да не работиме, каквото въ другите дни. Свата Недѣла има разлика отъ Понедѣльникъ, Вторникъ, Срѣда, Четвертокъ, Пятокъ, и Субботѣ. Тѣхъ дни называме ги: работны, и въ тѣхъ можешъ да играешъ. У свата Недѣла обаче не тебе да играешъ.